

eventuelt får fastsat, når nu ministeren kommer med en form for et – kan vi kalde det – midlertidigt forslag til løsning af det her. Så det ville jo være vidunderligt, selv om jeg ikke er den store tilbeder af EU, hvis man fik fastsat nogle regler, der var ens for kunstnerne i de europæiske lande.

Men det, det drejer sig om nu – i hvert fald for Dansk Folkeparti – er at afvente kulturministerens initiativer, og han er næppe i tvivl om, at et stort flertal i Folketinget, deriblandt ham selv, er optaget af at finde en løsning. Om denne så er tilfredsstillende for alle parter, kan man ikke sige på forhånd.

Jeg har nærmest indtryk af, sådan som hr. Ole Sohn og også fru Jytte Andersen fører sig frem, at uanset hvor meget en sådan ordning kommer til at lyde på, vil man formentlig synes, den er utilfredsstillende.

Jeg synes, at vi må vente med at tage stilling til det her beslutningsforslag fra SF, indtil vi ser, hvad kulturministeren kommer med. Men der skal ikke herske skygge af tvivl om, at der skal findes en – også ifølge fru Jytte Andersen – rimelig løsning på det her, hvilket jeg også sagde i sin tid. Og hvad en rimelig løsning er – det er ikke mig, der er administrator.

Nogle her i Folketinget vil gerne gå helt ned i detaljerne, men det mener jeg slet ikke vi skal. Vi skal overordnet drøfte det her og give et klart signal til kulturministeren, som sidder og lytter, om at handle i den her sag. Og det har jeg også indtryk af at han vil gøre, så jeg ønsker held og lykke med det forestående arbejde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg anerkender, at hr. Poul Nødgaard sammen med undertegnede var meget varme fortalere for at få sagen løst hurtigst muligt og gerne i sammenhæng. Vi lod os begge to overbevise om, at det var fornuftigt at få sagkundskaben ind, sådan at vi som politikere ikke gennemførte noget, der ikke var ordentlig bund i.

Når vi så kunne lave en totrinsraket, som strakte sig over to folketingssamlinger, var det jo netop, fordi flertallet bag betænkningen var så bredt både til højre og venstre for regeringen, ellers havde vi jo naturligvis ikke gjort det. Så det var jo kun i tillid til, at både SF og Dansk Folkeparti fælles kunne udøve et pres på regeringen.

Så er jeg nødt til at sige til hr. Poul Nødgaard, at man altså ikke kan komme uden om, at ministeren og Venstre her meget klart har sagt, at det

skal være provenuneutralt, og det er i direkte modstrid med den betænkning, som Dansk Folkeparti sammen med SF og andre partier har skrevet.

Kl. 15.40

Derfor er jeg nødt til at få hr. Poul Nødgaard til at bekræfte herfra, at han er indstillet på, at provenuet skal være væsentligt højere end det, der er gældende i dag, for det står udtrykkeligt, at man skal anerkende, at digital kopiering er et væsentligt større indgreb i kunstnernes rettigheder end analog kopiering.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Med hr. Poul Nødgaards bemærkninger må man jo sige, at det modsatte blev bevist. Der var et flertal for en hurtigere fremrykning og en fornuftig kompensationsordning, indtil hr. Nødgaard sprang i målet, havde jeg nær sagt.

Jeg vil gerne sige til hr. Nødgaard herfra, at en af de store i øvrigt positive oplevelser, jeg havde i Kulturudvalget sidste år, var, at Dansk Folkeparti var meget aktive aktører i Kulturudvalget lige præcis i forbindelse med det spørgsmål; ikke så meget med hensyn til beløbet, men spørgsmålet om, hvor hurtigt den her sag skulle løses, at den totrinsraket, som var lagt til grund for betænkningen her, skulle affyres så hurtigt som muligt.

Så der var ikke tale om, at den daværende regering bare kunne sætte det på sit lovprogram, men der var tale om en forpligtelse om, at den daværende regering skulle sætte det på sit lovprogram og behandle det i den første del af folketingssamlingen.

Det var her, hr. Nødgaards parti var meget aktive, og det er jo så det, Dansk Folkeparti løber fra i dag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Da jeg jo har lov at starte bagfra, vil jeg starte med fru Jytte Andersen. Tak for de smukke ord. Jeg forstod, det var sådan i bred almindelighed, at Dansk Folkeparti var aktiv i kulturpolitikken, sådan opfattede jeg ordene, og det er jeg da utrolig glad for at høre.

Men at vi skulle have sprunget i målet, kan jeg ikke se, når vi har skrevet under på i den betænkning, at vi vil finde en rimelig ordning, og vi har aldrig nogen sinde sat et tal på, hvad den rimelige ordning gik ud på.